

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
SOCIÉTÉ SPÉLÉOLOGIQUE DE GRÈCE

ΔΕΛΤΙΟΝ - BULLETIN

ΑΘΗΝΑΙ - ATHÈNES

Ἡ Ἑλλάς, μὲ τὶς κολλῆς καρστικῆς μορφῆς τῆς, ὡς τῶρα εἶχε ἐλάχιστους σοβαροῦς ἐρευνητῆς γι' αὐτῆς.

Κι' ἄρ' αὐτοὺς οἱ περισσότεροὶ ἦσαν ξένοι. Οἱ λίγοι Ἑλληνες ἐκεῖνοι, ποδ' οὐδ' ἀσχολήθη-
καν μόνον μὲ τὸ δοχαιολογικὸ θέμα κατ' ποδ' ἐργάσθησαν μὲ τὶς σπηλαιολογικῆς ὁμάδες τῶν ἐκδρομικῶν σωματείων, οὐδ' πέτυχαν· γιὰ τὸ οἱ ὁμάδες αὐτῆς, σὰν ἀθλητικὰ σωματεῖα, ποδ' ἦσαν ἐνδιαφέροντο ποδ' κολῶ γιὰ πρωταθλήματα ἢ γιὰ εὐχάριστες ἐπισκέψεις ποδ' γιὰ ἐπιστη-
μονικὴ ἐργασία.

Ὀὐδ' ἐμείνε λαϊκὸν ποδ' νὰ ἐκδηλωθῆ ἡ δράση μιᾶς ὀργανώσεως, ποδ' ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς μὲ τὶς καρστικῆς μορφῆς τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ κῆρ' ἀρτῆ μιᾶς σοβαροτέρης σπηλαιολογικῆς κινήσεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Σπηλαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐξέδωσε τὸ λεπτίον ποδ' ὅτι νὰ γίνῃ ὄργανο κατ' τῶν ἀτομικῶν κατ' τῶν εἰς τὶς ὀργανώσεις προσκαθειῶν τῶν Ἑλλήνων κατ' ξένων σπηλαιολόγων, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐρευνας τῶν Ἑλληνικῶν καρσι-
κῶν φαινομένων.

Grèce carstique, jusqu'à présent n' avait guère, que très peu des savants pour son étude.

Les spéléologues grec ne pouvaient pas travailler avec les groupes spéléologiques sportives; car ces groupes préféraient le championnat et les visites touristiques des cavernes au lieu des recherches sévères.

Par cette publication la S.S.G. a pour but de présenter un organe à la disposition de tous les spéléologues, qui intéresse aux phénomènes carstiques de la Grèce, pour que l' activité spéléologique y avance.

Since now Carstic Greece had not many scientists for the study of this matter.

Greek speleologists could not work with dilettante speleologists groups. And this occurred, because the latter ones preferred to championing and visiting the caves instead of seriously researching them. By this publication the Hellenic Speleological Society aims to present to the public a magazine to be at the disposal of all speleologists, Greeks as well strangers and who would be interested to the Carstic phenomena of Greece, for the activity of Speleology advising in Greece.

ΣΠΗΛΙΔΕ ΣΤΗ ΜΑΝΗ

Ι. Πετροχείλου

1) Ἡ Βλυχάδα τοῦ Δηροῦ.*
Νοτίως τῆς Ἀρεοπέλεως κατ' ἀπόσταση $3/4$ βρας ἀπὸ αὐτῆ, στὸν βρμὸ Δυρδ, βγαίνει στὴ θάλασσα γλυκὸ νερὸ, ἀπὸ ἕνα σκίσιμο τῶν βράχων τῆς νοτίας ἀκτῆς.

Τὸ νερὸ αὐτό, αἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς, ἠθελαν νὰ μάθουν ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ χρησιμοποιοῦσιν μὲ ἀντλήσῃ καὶ διοχέτευσῃ στὰ χωριά τους. Γι' αὐτὸ ἐπιχειρήθηκε ἔρευνα στὴν ἀκτὴ σὲ μιὰ ἐκδρομὴ στὴ Μάνη, κατὰ τὴς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1950.

Κατὰ τὴν ἔρευνα, γιὰ τὴν εὐρέσῃ τῆς πηγῆς τοῦ νεροῦ εὐρ. 220 24,75 γεωγ. μῆκος καὶ 360 38,3 πλάτος περίπου, κατὰ τὴς ὁδογίαι τῶν ἐντοπίων, βρέθηκε ἡ εἴσοδος τοῦ κατωτέρου μέρους σπηλαίου, ποὺ ἐκχρησίμευε ἄλλοτε ὡς ἐκβολὴ ὀρογείου χειμάρρου.

Ἰσχυροῦμε νὰ βροῦμε αὐτὴ τὴν εἴσοδο, περνώντας ἀπὸ τὸ τελευταῖο νότιο ἀκρο τῆς ἀμμουδιᾶς τοῦ Δηροῦ, πάνω ἀπὸ τοὺς βράχους τῆς ἀκτῆς περὶ τὰ 50 μ. πρὸς Δυσμὰς καὶ καταβαίνοντας στὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης πάλι, κοντὰ σὲ μιὰ ἀσκήρ χαρακτηριστικῆ πέτρα.

Εἶναι σχηματισμένη μᾶσα σὲ διακλάσεις τοῦ μαρμάρου τοῦ Ταυγέτου.

Ἡ μορφολογία τῆς φαίνεται στὸ σχέδιον.

*Γιὰ ἕνα μέρος αὐτῆς τῆς σπηλιᾶς ἔχει γραφῆμιὰ ὄρυθα περιγραφή, ποὺ ἐρμηνεύει ἐκδοὺ τῶν ἐντυπώσεων καὶ παραδόσεις, ὅχι ἀληθινὰς ὡς πρὸς τὸ μῆκος καὶ ὕψος τῆς γνώμης γιὰ τὴ συγκοινωνία του. Βλ. Σ. Σχοπετέα Ἡ σπηλιὰ Β. Δ. ΜΑΝΗΣ 486. 110

Μέχρι τῆς κρότης μικρῆς λίμνης οἱ τοῖχοι κατ' ἡ ὄροφῃ τῆς σπηλιᾶς εἶναι ἀπὸ βράχο γλυμμένο, τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ προσώπου εἰς ἄμμου καὶ κροκαλλῶν ἐπιδεδωτικώτερο ἢ ὄροφῃ ἔχει πολλοὺς σταλακτῖτες καὶ τὸ ὕψος λίγους σταλαγμῖτες.

Χαρακτ. ριστικοὶ εἶναι μερικοὶ σταλακτῖτες, ποὺ βρέθησαν ἐνθάδε, πλὴν εἰς τὴν μεγάλην λίμνην ἀποτελοῦνται ἀπὸ σφαῖρας ἐφωτισμένους, κενὸς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τους.

τὸ νερὸ ἐν τῇ κρότῃ λίμνῃ εἶναι ὑφάλμυρο, ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ τρίτῃ λίγος γλυκὸ ἔχειν καὶ τρέχει ἀπὸ τῆν ὄροφῃ εἰς σταγόνες εἶναι γλυκὸ.

Ἡ στάσις τῶν μεγάλων λιμνῶν κατὰ τὸν χειμῶνα (Ἰαν.) εἶναι εἰς τὴν περίκρουκα ὑψώνεται μετὰ ῥοπήν ἐν τῷ ὄρει δλίγων ὄρων τὸ καλοκαίρι φαίνεται ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῶν βράχων νὰ χαμηλώνῃ.

ἀπὸ ἐξακριβώθηκε ἀπὸ τοῦ ἔρχεται ἐκρίβως τὸ νερὸ τῶν λιμνῶν. Ὑπάρχουν ὅμως σ' αὐτὸ διηθήσεις θαλάσσης. Ἐνδέχεται νὰ ἔχη κοινὴ πηγὴ μὲ τὸ ἐξέρχόμενο ἀπὸ τὴν ἀκτὴ. Τοῦτο θὰ ἐξακριβωθῇ, ἀν περάσῃ κανεὶς μὲ σκάφανδρο μέσα ἐν τῇ τρύπα, ποὺ βγαίνει τὸ νερὸ.

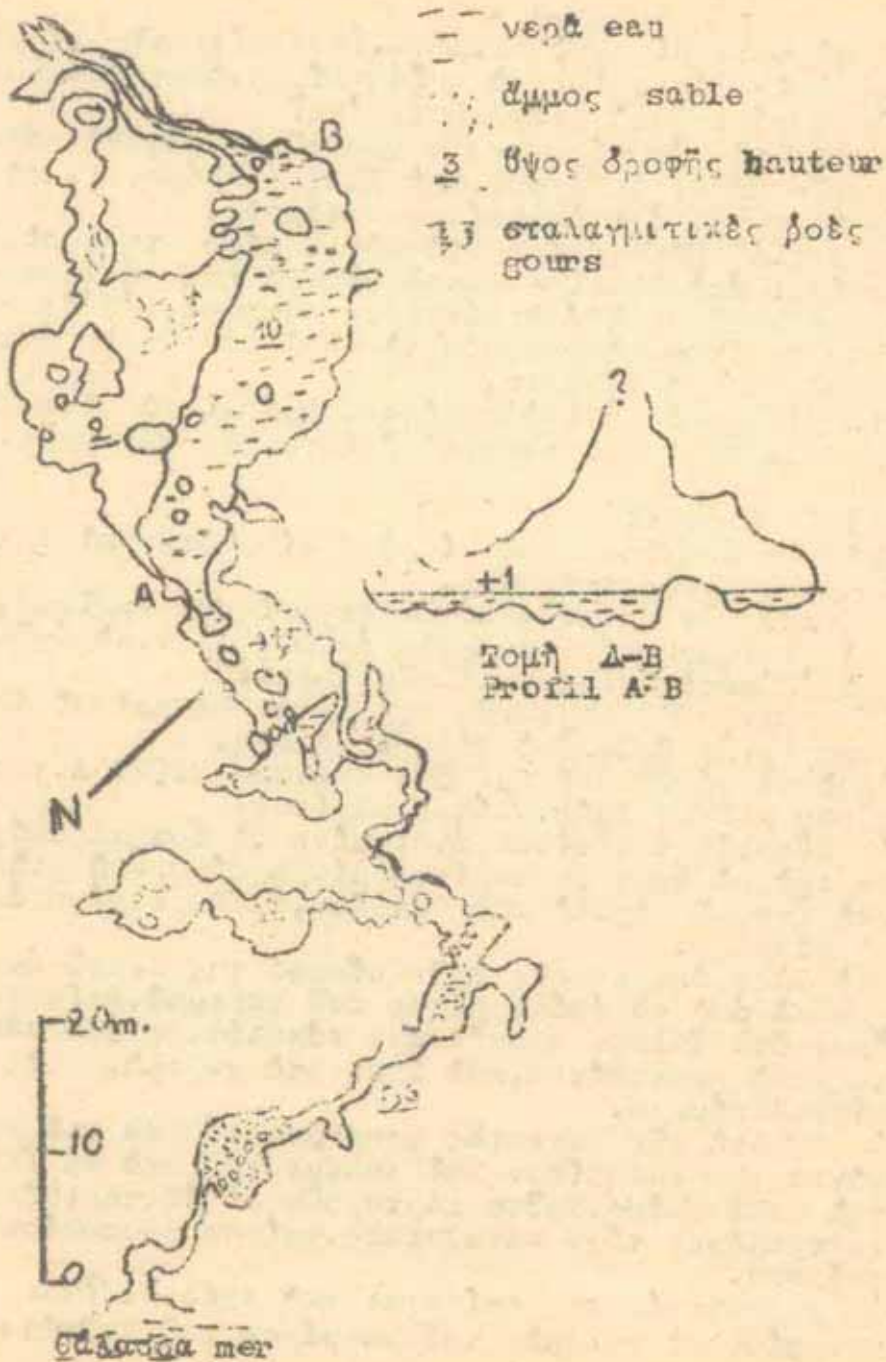
Εἰς τὴν τελευταία παρατήρησις οἱ κάτοικοι τῆς περιουχῆς μαρτυροῦν ὅτι παιδιὰ, μὲ βουτιδὲς, ποὺ ἔχουσι μὴ μέσα, βρῖκαν θάλαμον σκοτεινὸν.

Πάντως ἐν τῇ ἐξοδῷ του, τὸ νερὸ αὐτὸ, ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἀρτεσιανὴ πίεσις δείχνει ὅτι βγαίνει ἐν τῇ στάσι τῆς θαλάσσης. Ἡ ἐβλάψις του λοιπὸν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτόχῃ ἐὰν ἐδρεθῇ ὁδοὸς ἐν τῷ κοίλωμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο βγαίνει, εἴτε ἀπὸ τῆ κοιτινῆ ἢ ἄλλοι ἐκ τῆ ἀπὸ αλλοῦ.

Ἡ ρησιμολογία του τότε θὰ ἐξαρτηθῇ μόνον ἀπὸ τὴν ἐπιπέδον παρακλῆ.

Ἡ σπηλιὰ τῆς Βλουχάδας Δυροῦ ὕστερα ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐξέτασιν τῆς φαίνεται πῶς εἶναι ἓνα κομμάτι μιᾶς πολλῆς μεγαλύτερης σπηλιᾶς, ποὺ δὲν ἔχει βρεθῆ ἀκόμη.

Μέσα ἐν τῷ κομμάτι αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει τόσο σφῆρδ ὁμοῦ, ποὺ νὰ προδίδῃ γυρομίσματα, ὑπάρχει ἀσφάλεια γὰρ ἐρευνῆσαι κατὰ τὸ ὄρος· γιὰτὶ ἡ θάλασ-

σα σε τριχομίλες, το κοίμωνα, αποκλείει την είσοδο της θατ φθάνει. Έως τη πρώτη λίμνη, όπως δείχνουν τα κογχόλια, που βρίσκονται εκεί.

Έκτος της άνωτέρω πηγής γλυκού νερού, στη θάλασσα της Μάνης υπάρχουν και άλλες παρόμοιες, που προέρχονται από διογενείς ποταμούς.

Η Δυτική Μάνη, ιδίως στο Νότιο μέρος της, που υποφέρει από έλλειψη νερού δεν θα ήταν άσκοπο να προμηθευθή νερό από τέτοιους ποταμούς, εφ' όσον θα ήταν δυνατόν να βρεθούν τα νερά τους, τρην άνακατωθούν με τη θάλασσα.

Για το σκοπό αυτό άπωσθήκατε πρέπει να γίνει μια λεπτομερής σπηλαιολογική έρευνα της περιοχής.

β) Η Χαρικιά

Με την άνωτέρω ευκαιρία διεδείχθησαν και πολλές άλλες σπηλιές στη Μάνη.

Μεταξύ των σπηλιών αυτών ξεχωρίζουν εκείνες, που χρησιμοποιήθηκαν στον άπελευθερωτικό άγώνα. Για άπ' αυτές είναι και της Χαρικιάς.

Η σπηλιά της Χαρικιάς βρίσκεται ΒΔ και σε άπόσταση μιας ώρας από την Αρεόπολη.

Από το χάρτη, βλέπουμε ότι έχει 220 21,75 Α. γεωγ. μέτρος και 38' Β. πλάτος περιού.

Η είσοδος του είναι άνοιγμένη σε ένα κατακόρυφο γκρεμό σε ύψος 30 περίπου μέτρα πάνω από μια άκτη έντελως όμαλη και παρώδη, άποξυρισμένη από τη θάλασσα.

Για να φθάση κανείς στην είσοδο της περνά άναρριχητικά από το επάνω μέρος του γκρεμού. Φαίνεται όμως ότι άλλοτε φθαν' ντανε εδκολώτερα από κάτι λαξευτά σκαλοπάτια, που έχει στο γκρεμό, χωρίς συνέχεια σήμερα.

Η σπηλιά της Χαρικιάς χρησιμοποιήθηκε για καταφύγιο γυναικοκαίδων και πολεμιστών στο 21 έως για πολύ χρόνο. Τουτό μαρτυρούν οι έξωτερικές, κατεστραμένες τώρα κατασκευές, τοίχου προαύλου και φούρνου.

Η μορφολογία της φαίνεται στο σχέδιο. Είναι διανοιγμένη σε σχισμές του μαρμάρου του Ταυγέτου.

Στο έσωτερικό της έχει πολλές γλυφές και ελάχιστη σταλακτιτική βλή. Έπίσης έχει λίγο νερό σε μικρές γούρνες (goures).
Σαθρό δλικό δεν υπάρχει. Ίσως γιατί οι κάτοικοι της το έβγαλαν έξω, να μη έμποδίζει.

3) Το Σκουρμπί

Η σπηλιά αυτή βρίσκεται 3χλμ. ΒΔ της Άρσοπλεας, σε ύψος 120μ. ύψηλοτερα από την επιφάνεια της θαλάσσης.

Η είσοδος της είναι μέσα σ' ένα μανδρωμένο κτήμα και χρησιμοποιείται ένα μέρος της για σαύλος άγελάδων.

Είναι και αυτή ένοιγμένη στο μάρμαρο του Ταυγέτου.

Έχει προσικό μέρος μήκους 20μ., πλάτους 8μ. και μέγιστο βάθος +1. Το ύψος της στην άρχή είναι 2μ. και πιδ μέσα 0,0.

Κοντά στην είσοδο μέσα μοιάζει δαιδαλώδης, έξ αιτίας διαλυσιγενών και διαβρωσιγενών μορφών του πετρώματος, που σχηματίζουν στόλους και ψευδοσταλακτιτίες. Οι στόλοι την χωρίζουν σε μικρούς θαλάμους και διαδρόμους. Πιδ μέσα το κοίλωμά της έχει σταθερή, διεδυνση, προς ΝΔ.

Το δάπεδο σ' όλο το σπηλαιό είναι σκεπασμένο με καλό στρώμα Terra rossa σαθρή. Κοντά στην είσοδο η Terra rossa είναι σκεπασμένη με κόπρο άγελάδων.

Πιδ μέσα έχει γεμίσει πολλές χότρες ή διόδους, που διακρίνονται τα χείλη τους.

Τα τοιχώματα της σπηλιάς γενικώς είναι λεία και έχουν ελάχιστη σταλακτιτική βλή.

Ίσως η σπηλιά αυτή να προεκτείνεται πιδ μέσα από τις γεμισμένες τρύπες ή έξερεδνησή της όμως εκεί απαιτεί μετακίνηση του σαθρού δλικού.

4) Πρόπαντη παρά Κριαλιάνικα

Πρόπαντες στη Μάνη όνομάζουν τα φυσικά κηγάδια που συνειθίζουμε στην Έλληνική σπηλαιογραφία να όνομάζουμε βάραθρα, θρακιδετή απλώς κηγάδια.

Η πρόπαντη αυτή βρίσκεται στη θέση Όμαλές 20' νοτίως του χωριού Κριαλιάνικα κοντά στην Άρσοπλη.

Η Χαρική

20^ο Ποτώς του χωριού Κριαλιά-
νικα, κοντά στην Αρεόπολη.
Είναι μέσα σε ένα πετρώδες
κτῆμα, τριγυρισμένο με φράχτη
ξερολιθιά.

Τὸ στρώμα της διακρίνεται ἀ-
πὸ ἕνα σωρὸ πέτρες, ποὺ ἔχουν
μαζέψει γύρω του.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ διακλα-
σὴ διευθύνσεως ΕΔ-ΝΑ προσι-
τοῦ μήκους 4μ. πλάτους καὶ
πλάτους 0,7.

Στὴ πρόπαντὴ αὐτὴ μπαίνει κα-
νεὶς μέσα ἀπὸ μιὰ τρύπα 0,7μ.
διαμέτρου μέχρι 4μ. βάθους,
ὅπου ἔχει μιὰ σφηνωμένη πέ-
τρα.

Ἀπὸ τὴ πέτρα αὐτὴ πιδ κάτω
τὸ πλάτος εἶναι 0,4, γιὰ νὰ
προχωρήσῃ ὅμως χρειάζεται με-
τακίνηση μερικῶν πετρῶν. Βυθο-
μέτρηση ἀπ' αὐτοῦ ἔδωσε βάθος
πλέον τῶν 60μ. χωρὶς νὰ βρε-
θῇ τέλος.

Εἶναι καὶ αὐτὴ διανοιγμένη
στὸ μάρμαρο τοῦ Ταυγέτου.

Ἔχει γλυφὲς στὶς πλευρὲς
της καὶ σπάνια συγκριματικὴ

βλῆ. φαίνεται τελείως ἀκομμομονωμένο ἀπὸ τοῦ σημε-
ρινοῦ δόρογραφικοῦ δικτύου.

Ἄξιο παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ἔχουν ἴδιο προσανατολισμὸ. Αὐτὸ εἶναι συ-
νέπεια τοῦ ἴδιου προσανατολισμοῦ τῶν κυριωτέρων
διακλάσεων τοῦ μαρμάρου τοῦ Ταυγέτου, ὅπως δείχνει
καὶ τὸ μὴ ἐξειλιγμένο βάρθρο τῶν ὄμαλῶν.

Ἄλλη παρατήρηση στὴ σπηλιὰ Χαρική καὶ Σκουρμπι
μᾶς δείχνει πὺς υπάρχουν καὶ στὶς δύο ἴδιες μορ-
φές. Τοῦτο ἐξηγεῖται γιὰ δύο λόγους: πρῶτο, γιὰτι
εἶναι ἀνοιγμένες καὶ οἱ δύο στὸ αὐτὸ πέτρωμα καὶ

θεότερο, γιατί και οι δύο διανοιχθήσαν την αυτή εποχή, ως φαίνεται εκ των κατωτέρω.

Η ηλικία όλων των άνωτέρω σπηλιών, είναι μετα-τριτογενής εφ' όσον μεγάλης εκτάσεως νεογενή άποθέματα βρίσκονται μέχρι του όριζοντος της υψηλότερα κειμένης των άνωτέρω σπηλιών, που έχουν γεμίσει τα παλαιότερα κοιλάματα του μαρμάρου, παρά το Ούτυλο, στη περιοχή τους.

Πλειστογενήσαν κατά τις αρχές της Πλειστοκαίνου γιατί τα πλειστοκαίνα άποθέματα υπό μορφήν χειμάρρων είναι άποτεθειμένα στις σημερινές διόδους των νερών προς τη θάλασσα.

Το νερό της Βλυσάδας Δουρού είναι ίσως άπομεινάρι μιας παλιᾶς μεγάλης ροῆς, που περιορίσθηκε τώρα στο δυτικά της υψηλῆς κεφαλαρι.

Απ' αυτό το νερό γεμίζουν ίσως και οι λίμνες της σπηλιᾶς.

Όλα τα νερά των άνωτέρω σπηλιών έρχόντανε από το Ανατολικά της Άρεοπόλεως ύψωμα και άπερροφώνταν στο έπίπεδο, που βρίσκεται σήμερα η Άρεόπολη, πριν άνοιχουν οι δίοδοι των σημερινών νερών, μέσα στα νεογενή στρώματα.

Τη πιο μεγάλη όρμη είχαν τα νερά στο Σκουρμπι, όπως δείχνουν οι μεγάλες χότρες γιγάντων, που υπάρχουν σ' αυτή. Αλλά και η γρηγορότερα νεκρωθείσα ήταν το Σκουρμπι, όπως δείχνει η διατήρηση σ' αυτή των γλυφών και η μη βκαρξή μετακινημένων βράχων.

ως προς το σαθρό δ-λιχό, που περιέχει πιθανόν είναι να μεταφέρθη εκεί από τους πλειστοκαίνους χειμάρρους, πριν προσανατολισθούν τελείως προς τις σημερινές διαδρομές των νερών.

Γι' αυτό μέσα στο σαθρό δλιχό στο Σκουμ-

μπί, άν γίνουν άνασκαφές, έως νά βρεθοῦν καί λε-
ψανα καλιών ζών.

RESUME

CAVERNES A MANI

1) Vlychada-Dyros

Au S d'Aréopolis sur la côte S du golf Diros est une résurgence.

On demande s'il serait possible utiliser son eau. Pendant les recherches on a trouvé une caverne près de la résurgence.

La morphologie de la caverne se montre à la figure. L'eau des lacs est un peu salée. Il y a beaucoup de la matière stalactitique, particulièrement sous forme d'une série de sphères vides, tangentes.

On n'a pas trouvé un rapport de l'eau des lacs et celle de la résurgence.

Ainsi le problème du captage de l'eau de la résurgence se pose de chercher une autre caverne qui alimente la résurgence.

Hors de la résurgence citée il y en a plusieurs à Mani. On peut utiliser les eaux si on fait une captage appropriée.

A cet égard une recherche spéléologique est nécessaire.

2) Harikia

C'est une caverne historique de la Révolution Gréque à 1921.

Sa morphologie se montre à la figure.

Son entrée est à la parois d'une roche verticale NW d'Aréopolis.

Dans l'intérieur il y a creusements caractéristiques et trop peu de la matière stalactitique.

3) Scoubi

C'est une caverne 3km. NW d'Aréopolis.

Sa longueur accessible est 20m. Dans l'intérieur il y a mêmes formes qu'à Harikia.

4) Propanti près Kriarianika

C'est un puit naturel formé d'une diaclase

90° profonde est plus que 60m.

Sa profondeur est plus que 60 m.
Tous les cavernes citées sont creusées dans le marbre du Taygète. Elles ont la même orientation suivant les principaux diaclases de la roche dans la région.

Elles sont creusées pendant une période post Tertiaire; parce que il y a des sédiments néogènes au même niveau dans la région, qui ont rempli les plus anciens creux.

Il y a même des sédiments Plistocènes dans les chemins des eaux d'aujourd'hui. Le creusement alors est faite pendant le commencement du Plistocène, avant que les torrents Plistocènes s'orienter vers les lignes où on voit aujourd'hui leurs sédiments.

C'est par les torrents de la fin Plistocène même, que la caverne Scoubi est comblé de la Terra rossa.

σημαιολόγος, μηχανικός και γεν. γραμματέας τῆς Γαλλ. Σημ. Ἐταιρίας S.A. Martel, με πρόγραμμα νὰ μελετήσει τὴς καταδόσεις τῆς Ἀρκαδίας. Ὁ Martel με τὸν Ἑλληνα Σιδερόπου ἐκάναν τότε τὴ πρώτη καταβάση καὶ ἐξερεύνησι στὴ καταδόσει τῆς Πέρας (Σελ. 1891).

Ὁ Γάλλος ἀρχαιολόγος ὅμως ἔκανε ἐκνοσῆα καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ συνεχίσῃ τὴς ἐρευνες, δίνοντας στὸν Ἑλληνα σηματολόγο τὴ σηματολογικὴ του ἐξάρτησι.

Ὁ Σιδερόπους ἐκινεῖται τὸ καλοκαίρι τοῦ 1902 καὶ ἐξερευνᾷ κι ἄλλες κολλὰς ἀπ' τὴς καταδόσεις τῆς Πελοποννήσου. Τὴς σχετικὰς ἐργασίας του με λεπτομερῆ σχεδιαγράμματα δημοσίευσε στὸ περιοδικὸ Spéluca (5).

Περὶ αὐτῶν μερικὰ πρόβια χωρὶς νὰ γνωρίζομε κολλὰς πράγματα γὰρ σοβαρὰ σηματολογικὰς ἐρευνες στὴν Ἑλλάδα καὶ φτένομε ἐπὶ 1920, καὶ ἰσχύουν τὰ πρῶτα ἐκτερονικὰ σωματεία.

Οἱ πρῶτες σύγχρονοι ἐπισκέψεις εἰς σήλαια ἐκινεῖται ἀπὸ τὸν καλὸν Ὀδοιπορικὸν σύλλογον καὶ ἀδύρονται ἐπὶ ἐτῶν 1921-1925. Πιὸ ὕστερα ἀργυρόνοον ἐπισκέψεις ἔ καὶ ἐρευνες καὶ τὰ ἄλλα ἀρχαιότερα σωματεία ΠΑΝ. ΥΠΗΛΕΘΙΟΣ ΖΩΕ.

Ἐπίσης ἐπὶ ἐτῶν 1922-1923 ἔκανε σηματολογικὰς ἐρευνες ὁ κακοχητὴς, ἀδελφὸς τῆς Ἀδελφικῆς σηματολογικῆς ἐταιρίας A. Marcovitch, μελέτες του σχετικὰς ἐδημοσίευσε ἐπὶ περιοδικὸ τῆς ἐταιρίας του, ὡς καὶ ἄλλα του εἰς ἡμερησίαις Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας (4).

Παράλληλα μελέτες καὶ ἐξερευνήσεις ἐκτεροῦν καὶ ὁ Ἑλλ. Ὀδοιπορικὸς σύλλογος καὶ ἐργάσιον ὁ Ἑλληνικὸς Ὀδοιπορικὸς.

Ἐπειὰ καὶ ἄλλα ἐκτερονικὰ σωματεία ἀργύσαν ἐπισκέψεις εἰς σήλαια, ἀλλὰ τὰ παρακίνα ὀργάνωσαν μεχοριστὰ σηματολογικὰς ομάδας καὶ ἔκάναν ἐξερευνήσεις καὶ μελέτες.

Οἱ πρῶτοι σύγχρονοι Ἑλληνες σηματολόγοι, καὶ ἐργάσιον με τὰ παρακίνα σωματεία ἐδημοσίευσαν μελέτες τους ἐπὶ περιοδικὸ ΣΚΑΡΟΜΙΚΑ ἔως τὸ

1933 και έπειτα στα περιοδικά ΠΑΝ, ΒΟΥΝΟ και ΑΤΤΙΚΟΣ καθώς και σε καθημερινές εφημερίδες (6).

Έκτος από αυτούς ελάχιστοι άλλοι Έλληνες σπηλαιολόγοι εργάστηκαν σ' αυτή τη περίοδο. Επίσης ελάχιστοι ξένοι έπεσκέφθησαν Έλληνικά σπήλαια με ειδικό σκοπό τη σπηλαιολογική έρευνα.

Εάν εξαίρεσουμε απ' όλη αυτή τη σπηλαιολογική δραστηριότητα τις άρτιες αλλά λίγες σπηλαιολογικές εργασίες του Martel, Σιδερύδη, Marcovits και ελάχιστων άλλων ξένων και Έλλήνων και κυρίως για ειδικούς αρχαιολογικούς σκοπούς, οι περισσότερες επισκέψεις στα Έλλ. σπήλαια αποτελούν περιπτώσεις ενός μονόπλευρου εκδρομικού σπορ. και σε λίγες περιπτώσεις αποτελούν εργασία με μεθοδικότητα και πρόγραμμα.

Τόν Αύγουστο του 1948 συνεκλήθη στη Valence της Γαλλίας η πρώτη διεθνής σπηλαιολογική συγκέντρωση. Σ' αυτή έκλήθησαν και αντιπροσωπεύσαν οι σπηλαιολ. ομάδες των συνδέσμων Ε Ο Σ και ΠΑΝ.

Ο Ε Ο Σ αντιπροσωπεύθηκε από τον Γαλλο γεν. γραμματέα της συγκέντρωσης κ. Agéron και ο ΠΑΝ από τον κ. Ι. Πετρόχειλο, που έλαβε έντολή να αντιπροσωπεύει και επίσημως το Έλλ. κράτος κατόπιν άποφάσεως του Υπουργείου παιδείας.

Στην άνωτέρω συγκέντρωση άπεφασίσθη ο σχηματισμός διεθνούς επιτροπής σπηλαιολογικών συνεδρίων από 6 αντιπροσώπους κρατών, μεταξύ των οποίων ήταν και ο της Ελλάδος.

Δύο σπηλαιολογικές διαλέξεις, που όργανώθησαν τελευταία στην Αθήνα, από τη Περιγητική λέσχη ή πρώτη (όμιλ. Ρ. Γραφίδος Δεκ. 1948) και η δεύτερη από το Φ.Σ. ΠΑΝ (όμιλ. Ι. Πετρόχειλος Δεκ. 1949) σε συνδυασμό με την Έλληνική συμμετοχή στη διεθνή δραστηριότητα όπως και τις μελέτες και άρθρα για τη σπηλαιολογία, που δημοσιεύθηκαν στον ΠΑΝΑ κυρίως και άλλα περιοδικά ήταν ή αίτια να αναπτυχθῆ μια ζωηρή σπηλαιολογική κίνηση.

Έτσι κατεγράφησαν περί τα 600 σπήλαια, από τα οποί-α περί τα 200 νέα και εξερευνήθησαν περί τα 100 με

καλύτερα αποτελέσματα τὸ δὲ δικὸ τῶν σπηλαιολογικῶν ὁμάδων τελειοποιήθηκε καὶ ἐβρέθησαν νέοι σπηλαιολογικοὶ πυρῆνες. Τέλος Ἑλλην σπηλαιολόγος ἐκλήθη ἀπὸ τὸ IV Ἰταλικὸ σπηλαιολογικὸ συνέδριον καὶ ἔλαβε μέρος εἰς αὐτὸ, ἀντιπροσωπεύσας τοὺς σπηλαιολογικοὺς πυρῆνας τῶν σωμάτων ΠΑΝ, ΑΤΤΙΚΟΣ, ΕΛΛ-ΠΕΡΙΝΗ-ΛΕΣΧΗ καὶ τὸ ΕΛΛ. ΚΡΑΤΟΣ. (7).

Ἀπὸ τῆς ἐπιτυχῆς τῆς περιόδου αὐτῆς σημαντικότερες εἶναι κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν οἱ ἐξερευνηθεῖς 1) τῶν σπηλαίων τῆς ΝΑ τοῦ Κακορρέματος βόρειος τοῦ Ὑμητοῦ, ὄρου καὶ τὸ βασιτεῖον ἕως τῶρα σπήλαιον τῆς Ἑλλάδος, 138μ. 2) τοῦ Ἑλληνόσπηλου καὶ Ἀχυρόσπηλου ἐπὶ Κρήτη 3) τῆς Ἀρακότρικας ἐπὶ Μεσσηνία 4) τοῦ βαράου Ἐστάστομο ἐπὶ Παρνασσὸς 5) τῆς καταβόρας τῶν Σκοβρῶν 6) τοῦ βαράου Στοιχειωμένη ἐπὶ Ἑλικῶνα καὶ 7) τῶν σπηλαίων τοῦ Ἀηροῦ καὶ Τραχίλα ἐπὶ Μάνη.

Ἀλλὰ καὶ αἱ δημοσιεύσεις εἰς αὐτὴ τὴν περίοδον ἐβρέθησαν. Ἐπὶ περιοδικῶς ΠΑΝ δημοσιεύονται κατὰ δέμηνον τεκτικῶς σπηλαιολογικὰς μελέτας καὶ εἰδήσεις ἄλλα δὲ δημοσιεύθησαν ἐπὶ Δελτία τοῦ Φ.Σ. ΑΤΤΙΚΟΣ, τῆς Ε.Π.Α., ἐπὶ περιοδικῶς ΒΙΑΣ τῆς Ἀλεξανδρείας, ΠΑΡΑΤΟΥΡΙΤΗΣ ἐπὶ Κόκρου ΚΡΗΤΙΚΗ ΒΕΤΙΑ ΚΑΡΙΩΝ ὅς καὶ ἐπὶ καθημερινῶς ἐφημερίδας. Ἐπίσης ἐπὶ ἐτησίᾳ ἔκδοσι τοῦ ΒΟΣ ΒΟΥΝΟ ἀπὸ τοῦ 1946 ἀφιερώνονται σημαντικὰς σελίδες γιὰ τὴν ἐργασία τῆς Ἑπλ. ὁμάδος τοῦ.

Ἀκόμη ἐξεδόθη μία ἀποσταλῆς σπηλαιολογικὴ μονογραφία (8) καὶ ἐδημοσιεύθη ἄλλο Ἑλληνικὸ σπηλαιολόγος ἐπὶ Γαλλικῶς σπηλαιολογικῶς περιοδικῶς (9). Παράλληλα ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς P. Pavan αναφέρει ἐπὶ περιοδικῶς Rassegna Speleologica Italiana ἐπὶ μετάφρασιν ἐπὶ Ἰταλικὰς περὶ λήψεις ἀπὸ μελέτας, καὶ δημοσιεύθησαν ἐπὶ περιοδικῶς ΠΑΝ καὶ ὁ κ. I. Fernandez Ἰσπανικὰ ἐπὶ περιοδικῶς Speleon τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ονίσο ὁμοίως. (10, 11).

Τέλος καλλιεργήθησαν συναδελφικὰς σχέσεις με-

τεξὺ Ἑλλήνων, σπηλαιολογικῶν στελεχῶν καὶ ξένων σπηλαιολόγων καὶ σπηλαιολογικῶν ὁμάδων, κοδ. προθυμοποι-
οῦνται νὰ ἀνταλλάσσουν τὶς ἐκδόσεις των μὲ τὶς σχε-
τικὰς Ἑλληνικὰς.

Στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουσι σήμερα σπηλαιολογικοὶ πυρῆνες
στὰ ἐκδρομικὰ σωματεῖα Ἀττικῆς, Ἑλλ. περιηγ. λέσχη, ΕὐΣ
καὶ ΠΑΝ. Ἡ Ἑλλ. σπηλαιολογικὴ εἰσαίρεσις, κοδ. συνεργάζεται
μὲ τὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς παραπάνω ὁμάδες ὡς καὶ
μὲ ἄλλας συναφεῖς ὀργανώσεις ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἀναπτύ-
ξητὴ σπηλαιολογία στὴν Ἑλλάδα μὲ μεθοδικότερο τρῶ-
πο καὶ ἐπιστημονικώτερες βάσεις.

- (1) Θ. Βαγιῆνῶ. Περιήγησις σπηλαίων ἀπὸ τῶν ἀγῶνα τοῦ 1821
περιοδικὸ ΠΑΝ τεύχ. 199, 1950.
- (2) Tournefort Relation d' un voyage du levant T. I
- (3) Ι. Καψμπέλη Ἡδρος, Ἀντίπαρος Ἑφημ. Πατρίς 15 Ἰουν.
1928.
- (4) Α. Marcovits Ἀπὸ τὰ σκόπη τῶν σπηλαίων. Ἑφημ. Βρά-
δυνῆ 26 Μαΐου 1932. κλπ.
- (5) Ν. Σιδερίδης Les cavernes de Grèce. Spéléologie
Bull. de la Soc. de Spéléologie Paris Mars 1911.
- (6) Ι. Καψμπέλη. Συμβολὴ στὴν Ἑλλ. σπηλαιογραφία. περ.
ΠΑΝ Ἰαν. 1950
- (7) Ἡερ. ΠΑΝ 1951 σελ. 13.
- (8) Ι. Πετροχειλίου. Σπηλαιολογικὰς ἔρευνες στὴ ΝΑΔκὸ
τὸ Κακὸρρεμα ῥάχη τοῦ Ἰμπετοῦ. Ἀθῆναι 1950.
- (9) Bulletin de l'Ass. Spéléol. de l'Est 1950 fasc. 2
- (10) Ransogna Speleologica Italiana, fasc. 1-2, 1950 Como
- (11) Speleon T. I, num. 2, Nov. 1950

LES RECHERCHES SPELEOLOGIQUES EN GRECE

Résumé

J. Kapsunbelis

A 1821 les guerriers grecs exploitaient les cavernes
de la Salpêtre pour préparer de la poudre.

Les premières recherches spéléologiques proprement
dites sont faites en Peloponnèse depuis 1891 jusque à
1911 par Quellenc, Martel et après par Siderides.
Jusq' à 1920 il n'y a rien sur; c'est trop peu ceux
qui visitaient les cavernes grecques pendant cette
période.

Depuis 1920 l' Association touristique ODIPORICOS a

fait quelques visites aux cavernes et explorations jusqu'à 1928.

Des 1928 jusqu'à 1932 M. Marcovits a fait quelques recherches spéléologiques en Grèce.

Après 1930 les associations touristiques et alpinistes PAN, EOS, YEETHRIOS etc ont fondé des groupes spéléologiques, plus tard le SOBETHIVO-CLUB et ATTICOS.

Toutes ces groupes sont plutôt sportives.

Au mois d'août 1949 avait eu lieu la Ière Réunion int. de Spéléologie à Valence.

Dans cette réunion EOS, PAN et l'ETAT sont représentés.

Une comité internationale est formé par les représentants des 8 états; entre eux était aussi celui de la Grèce.

La participation de la Grèce au congrès élargit l'activité spéléologique en Grèce.

On a inscrit après cette date plus que 600 cavernes, dont 200 sont nouvelles et 100 explorées. Les explorations les plus importantes étaient: ces des cavernes de la NE du Kakorro-na crête d'Hymète, ces d'Ellinospilo, Achiro-spilo en Crète, celle d'Arapotrypa en Messinia ce de l'abime Eftastomo, de la catavothre Scourta, de l'abime Stichiomoni, et des cavernes de Diros et Trachila.

Plusieurs publications étaient parus pendant cette période.

Enfin la Soc. Spéléologique de Grèce est fondée en collaboration avec plusieurs groupes, qui ont même ou pareil but pour organiser les recherches spéléologiques.

SPELEOLOGIE OU SPEOLOGIE

Par Pr. N. Soulias

Dr en Lettres

Relativement à la question de la modification (1) du terme, déjà reconnu, Spéléologie à Spéologie permettez moi de faire appel aux données suivantes.

Le mot speleum n'est pas un mot latin à ce, que M. Courty (2) prétend; car on rencontre le mot σπηλαιον chez Platon (Πολιτεια 514 A, 515 A κλα) et chez tous les prosateurs anciens Hellènes, avant Virgile chez qui se rencontre d'abord en Latin.

Plus communs en Latin sont les mots specus et spelunca, que les dictionnaires considèrent se reliant aux mots grecs σπήλαιον et σπηλαιύξ.

Le mot σπήλαιον est un terme, qui se rencontre chez Homère et n'est qu'à l'usage des poètes anciens Hellènes, peu nombreux. C'est un mot aujourd'hui mort depuis des siècles et non compréhensible, que grace aux dictionnaires.

Bien, que le mot spelaeum=σπηλαιον, et non speleum, qui se contrarie à l'orthographe Hellénique du terme, est un mot grec, il est inexacte et privé de fondement ce que M. Courty prétend en disant, que la création du terme Spéléologie est un barbarisme (de speleum, Latin et logos, Gr.) Spéologie est également un terme de Grec et en plein accord aux règles de la Glossologie Hellénique. Mais le terme Spéléologie doit être préféré car ce dernier est un mot toujours vivant et en Grec moderne et plus compréhensible aux autres peuples par le mot Latin spelaeum. Nous ne croyons point, que la question de la prononciation facile puisse constituer une raison

sérieuse pour laquelle on pourrait modifier ce qui est déjà reconnu et correct. D'ailleurs il exist des ternes pareils, ainsi que Biologie abrégé en Bio; on pourrait faire usage du terme spéléo si on préfère de la pratique.

- (1) Bulletin de l'Ass. Spél. de l'Est, 1950, Fasc. 2, page 52
(2) Même Fasc. 3 et 4, page 103

ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΑ Η ΣΠΕΛΟΛΟΓΙΑ
N. Σοβλία Καθηγητού.

Περίληψις

Σχετικῶς μὲ τὴ πρότασιν ἀλλαγῆς τοῦ ὄρου Σπηλαιολογία διὰ τοῦ Σπεολογία ἀναφέρεται ὅτι ἡ λέξις σπηλαιον καὶ σπέος εἶναι ἐξ ἴσου Ἑλληνικαὶ καὶ ἑπιπέλατινικῆ σπελεμη προέρχονται ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς. Συνεπῶς ὁ ὄρος Spéléologie δ' ἐν ἀποτελεῖ βαρβαρισμὸν, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κ. Courty ἀπαντῶν εἰς ἄρθρον τοῦ κ. Πετροχείλου εἰς τὸ Bulletin de l'Ass. Spél. de l'Est 1950 Fasc. 3, 4.

Ἡ λέξις σπέος ἀπαντᾷ μόνον εἰς μερικὰς ποιητὰς ἐνῶ ἡ σπηλαιον εἰς τοὺς πεζοὺς ἢ δευτέρῃ μόνον εἶκει ἐπιπέλατινικῆ σήμερον.

Ὁ ὄρος σπηλαιολογία εἶναι προτιμώτερος ἐκτὸς τῶν ἱστορικῶν λόγων καὶ διὰ λόγους γλωσσολογικοὺς, διότι εἶναι καταληκτότερος καὶ εἰς ἄλλοις λαοὺς διὰ τῆς λατινικῆς λέξεως Spelaeum.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΠΗΛΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ πρώτη Γεν. Συνέλευσις τῆς Ε.Σ.Ε.

Τὴν 2 αὐγ. Ἰουνίου ἐγένετο ἡ πρώτη τακτικὴ γεν. συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας πρὸς ἀνάδειξιν Διοικ. Συμβουλίου διὰ τὴν διατείαν 1951-1952.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς κ. Γ. Γραφιοῦ εἶχε ὡς ἑξῆς (ἐν περιλήψει).

Ἐκτὸς σειράν ἐτῶν ἡ εὐεστία τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦτου ἀπετέλει τὸ ὄνειρον ἐπέλγειν, τοῦ ἔβλεπαν τὰ ἑλληνικὰ σπήλαια ἄχι μόνον ἀπὸ αἰσθητικῆς πλευρῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικῆς καὶ πρακτικῶν ἐφαρμογῶν.

Ἰδιαίτερα, τὰ ἑλλην. σπήλαια ἐπειδὴ ἐκίνησαν τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον ἀπὸ ἀρχαιολογικῆς πλευρῆς, φυσικῶν ἢ το ἕνα εἶμα τῆς ἑταιρίας γὰ εἶναι τὸ ἀρχαιολογικόν. Ἀλλὰ τὰ σπήλαια καί τουν σπουδαῖο ὄλο καὶ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ὀρυκτῶν ὀδάτων, καὶ τὴ σπουδὴ σχετικὰ μὲ τὸ εἶμα αὐτὸ ἀποτελεῖ δεύτερον εἶμα τῆς ἑταιρίας, εἰδὴ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς χώρας μας. Ἐπίσης διὰ τὴν προφύλαξιν τοῦ πληθυσμοῦ εἰς καρπίωσιν μέλλοντος κολλῆμου, μεταξὺ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑ.σ.ε. γὰ εἶναι εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔθνους τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα.

Ἀκόμη καὶ διὰ τὴν ἄμεσον πλοστοπαραγωγικὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἑλλ. σπηλαίων διὰ τὴν Τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ἄρα εἶναι ἐν συντομίᾳ αἱ ἀρχαὶ τῆς ἑταιρίας.

Ἐπιθυμοῦμεν πάντως γὰ γίνη νοητὸν ἕτι ἡ Ε.Σ.Ε. ὅδν ἰσχύσῃ ὡς συμπετεῖον φυσιολατρικόν, ἀλλ' ὡς ὀργανισμὸς ἐπιστημονικὸς, ὃ ὀποῖος χωρὶς γὰ ἀντικειμενικῶν ἐργασιῶν τῶν ἐντὸς τῶν κόλλων τῶν φυσιολατρικῶν συμπετεῖων σπηλιολογικῶν ὀμάδων, εἰδοεῖ τὴν ἕπαρξιν των, εἰδοεῖ ἡ διατήρησις αὐτῆ εἰδοεῖ καὶ τοδε γενικότερους σκοποδε τῆς, γὰ δημιουργήσῃ ἀξιόλογον σπηλιολογικὴν κίνησιν παρ' ἡμῖν.

Ἡ Ε.Σ.Ε.θα εἶναι εὐτυχῆς νὰ παρέχη τὴν πείραν τῆς
τῆς καὶ τὰς πληροφορίες τῆς εἰς θεοὺς ἐπιθυμοῦν
νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν Ἑλλ.σπηλαίων,
εἴτε ὡς ἄτομα εἴτε ὡς σπηλαιολογικαὶ ομάδες.»
Μετ' αὐτὴν,γενομένων ἀρχαιρεισιῶν ἀνεδείχθη Δ.Σ.ἐκ
τῶν ἐξῆς:

Πρόεδρος Ι.Πετρόχειλος, Ἀντιπρόεδρος Ι.Καγαμπέ-
λης,Γεν.Γραμματεὺς Γ.Γραφίδης,Πίδ. Γραμματεὺς Α.
Χαρολίδης, Ἐφορος Ν.Ζέρβας,Ταμίας Δ.Μαργαρίτης,
Σύμβουλοι Ν.Ζάρκος,Ι.Στάης, Ν.Αἰγινήτης καὶ Γ.Μον-
τεσάντος.

Νέαι ἔρευναι

Μέλος τῆς Ε.Σ.Ε.ἀνήγγειλε τὴν εἴδησιν ἑνὸς ἀπὸ τὰ
ὀραιότερα σπήλαια τῆς Ἑλλάδος,κοντὰ εἰς τὸ Πέραμα
Ἰωαννίνων.

Ἀπὸ αὐτὸ εἶχαν ἀφαιρεθῆ πολλοὶ σταλακτῖται γιὰ
τὴν διακόσμησιν μιᾶς δεξαμενῆς. Ὑστερὰ ἀπὸ τῆ κα-
τάλληλῃ εἰσεκοίησιν τῶν ἀρχῶν,γιὰ τὸ βανδαλισμὸν,
ἀποβότομα νὰ μὴ ἐπαναληφθῆ.

Ἐπίσης ἐξηρεθῆσαν ἄλλα 5 σπήλαια ἐπιστημονικοῦ
ἐνδιαφέροντος μεταξὺ τῶν καρπῶν Κοντινοῦ καὶ
Πρόμαντα εἰς τὴν Ἠπειρὸν.

Ἐπίσης μὲ μέλη τοῦ ΕΟΣ Ἰωαννίνων ἐξηρεθῆσαν ἑ-
να ὀρυκτὰ κοιτῶν μεταξὺ Μετσόβου καὶ Μηλιῶν.

Ἀπὸ τῆ κίνηση τῶν φυσ.σωματεῖων

Εἰς τὸ Δελφικὸν τοῦ Φ.Σ ΠΑΝ ἀναφέρονται ἐξερεθ-
νησθ τῆς Διαλεξιποδῆς πηγῆς Μαντζαράκη,εἰς τὴν Εὐ-
ροπικὴν, ἑνὸς βαράθρου εἰς Μεσονόχτι Πάρνηθος καὶ
ἄλλων σπηλαίων εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἐπίσης εἰς τὸ Δελφικὸν τοῦ Ἰουλιου τοῦ ΕΟΣ,ΒΟΥ-
ΚΟΥ ἀναφέρεται ἡ διάνοιξιν ἑνὸς γνωστοῦ βαράθρου
(πιθανῶς τοῦ ἀρ.2)τῆς ἀριστερῆς ῥάχης τοῦ Κακορ-
ρέματος ἀπὸ 15 μ. ἕως 45 μ.

RESUME

ACTIVITE SPELEOLOGIQUE

Assemblée générale de la S.S.G.

A 2 Juin a eu lieu l'Assemblée générale de la S.S.G.

Le rapport du Secrétaire général M.G. Grafios était le suivant: "Il y a plusieurs années, que le but des vrais spéléologues grec était la fondation d'une société, pour étudier soigneusement les formes karstiques de la Grèce. Cela est fait; mais nous désirions, que tous le monde sache, que la société n'est pas fondée pour abolir les groupes spéléologiques, qui existent; au contraire elle compte bien à la collaboration."

Le conseil élu pour 1951-1952 est formé ainsi: Président J. Petrochilos, Vice Président J. Kapsanbellis, Secrétaire Général G. Grafios, Adjoint secrétaire A. Charolidis, Trésorier D. Margarites, Conseillers N. Zervas, N. Zarkos, J. Staïs, N. Eginites, G. Montesantos.

Nouvelles recherches

Un membre de la S.S.G. a trouvé une caverne près Jannina, que se prétend comme la plus belle de la Grèce; il a exploré même 5 autres cavernes et une rivière souterraine à Epire.

Chez autres associations

Dans la Revue PAN on lit l'exploration d'une résurgence intermittente et 10 autres cavernes à Darytanie.

Dans la revue VOINO on lit la desobturation jusqu'à profondeur 45m. d' une caverne déjà connue à Mynète.

ΑΙΘΩΝΗΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΝΕΑΙ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Τὸ μηνιαῖον Ἀγγλικὸν περιοδικὸν «The Archeological News Letter» τοῦ Σεπτεμβρίου 1948 ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τοῦ κ. G. T. Warwick ἀνακοινοῦντος περὶ τοῦ ἔργου τῆς Cave Research Group, ἡ ὁποία ἱδρύθη κατὰ Ἰανουάριον 1947.

Κόριος σκοπὸς τοῦ ἀδελφοῦ Σωματείου εἶναι: ἡ ἐνσάρκυνσις τῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης τῶν σπηλαίων.

Περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐνσηπτήσεως καὶ ἀνακοινώσεως γίνονται εἰς συνελεύσεις καὶ συμπόσια.

Ὅργανον τοῦ Σωματείου εἶναι τὸ «Transactions of the Cave Research Group» οὗτινος τὸ πρῶτον μέρος τοῦ πρώτου τόμου ἐξεδόθη κατὰ Σεπτέμβριον 1948. Ἐκτὸς ὅμοις τούτου ἐξεδόθησαν καὶ μονογραφαὶ ἐπὶ διαφόρων σπηλαιολογικῶν θεμάτων.

Ἐκφράζεται τέλος σχεδὸν βεβαίωτης ὅτι ἡ ὁμάς εἰς ἀποτελέσει ἐν τῷ μέλλοντι τὸν εὐμβουλον πολλῶν ἐπιστημόνων καὶ πολλῶν διὰ τὰ σφέλαια ἐνδιεφερομένων.

Γ. Φραφίδος

Circolare No 2 della Società Speleologica Italiana.

Ἡ τὴν 26 Ἰουνίου 1950 ὁργανώθη ἐν Βερώνᾳ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κουρσέλου Θεοφ. Ἱστορίας τῆς Βερώνας τὸ II Ἐθνικὸν Ἰταλικὸν σπηλαιολογικὸν Συνέδριον. Ἐλαβον μέρος 22 εὐνοεοί.

Κατ' αὐτὸ ὁ Dot. M. Zanvan Καθηγητῆς τοῦ Παν/μίου καὶ μέλος τοῦ Σπ. ὄμιλου Παρίας ἐνετέτυξεν τῆς Ἰταλικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διεθνῆ σπηλαιολογικὴν συγκέντρωσιν τῆς Valence καὶ ἐξέδωκε πρόγραμμα εὐέλτου συμμετοχῆς εἰς τὸ προσεχὲς Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Παρισίων τὸ 1952.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις τῆς Ἰταλικῆς Σπηλαιολογικῆς ἐταιρίας, διὰ τὰ γραφεῖα τῆς ὁποίας προσεφέρθησαν τὰ τοῦ ἐν Παρίσι CC Club Alpino.

Π. Αἴγιον ἠτης